

gør et Arbejde, som det han her har gjort, for at forberede Lovgivningen, for at hjælpe os paa et Omraade, som vi ellers kunde have Besvær nok med at klare, og gør det efter Opfordring fra anden Side og paa en saadan Maade, som vi her kunne se; og som de blandt andet i Norge have taget det Hensyn til, at de have vedtaget det tilsvarende Lovforslag, forekommer det mig mindre passende at omtale ham og hans Arbejde paa den Maade, som det ærede Medlem nu gjorde.

N. J. Larsen: I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) fremsatte om dette Lovforslags Forfatter, Overretsassessor Thomsen, finder jeg at burde gøre opmærksom paa, at Hr. Thomsen har udarbejdet Forslaget efter Anmodning fra Justitsministeriet, og at Rigsdagen for saa vidt har givet Bevilling til Arbejds Udførelse, som der er bevilget Midler til en Stedfortræder for Assessor Thomsen i den Tid, han arbejdede paa denne Sag. Men i øvrigt finder jeg ingen Grund til at gaa i Rette med det ærede Medlem for Ringsted, da jeg har den Glæde i Dag, at vi have fundet hinanden paa vor nationale Rets Grund — i Mod sætning til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsvro), der i denne Sag repræsenterer et mere europæisk Standpunkt. Jeg vil endnu kun sige, at naar det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds sluttede af mine første Udtalelser, at jeg maatte antages at være enig med ham med Hensyn til Forældelsesfristens Udgangspunkt, saa er dette ikke Tilfældet. Og saa hvad det angaar, at Forældelsen af en Fordring nu regnes fra dens Stiftelse og ikke, som det her er foreslaaet, fra det Tidspunkt, da den forfalder til Betaling, foretrækker jeg den nugældende, tilvante Retsordning frem for den foreslaaede. Jeg finder intet urimeligt deri; jeg mener tværtimod, at hvad der her foreslaas, lettere kan føre til urimelige Resultater. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds kaldte den nuværende Ordning ganske urimelig, forstaar jeg det saare vel, naar han gaar ud fra, at Forældelsen er en Ponalvirkning, som rammer den forsømmelige Kreditor. Jeg ser ikke saaledes paa Sagen; jeg mener, at Forældelse er en Ordning, som er truffen af Hensyn til Skyldneren, og ikke nødvendigvis forudsætter nogen Forsømmelighed fra Kreditors Side. Naar der er gaaet en saa lang Tid, som Lovgivningen har fastsat, uden at Skyldneren er bleven krævet, saa er Fordringen præskriberet, hvad enten Kreditor har udvist Forsømmelighed eller har været i en saadan Stilling, at

han maa siges at være uden Skyld i, at han ikke har indtalt sin Fordring.

Justitsministeren (Rump): Inden man gaar over til at bestæftige sig med det foreliggende Lovforslags Enkeltheder, møder man ganske vist først Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er Ulejligheden værd at lovgive paa dette Omraade, eller om man ikke føler sig saa vel ved det nærværende, at man bør beholde det. Jeg tror ikke, at det sidste har det store Flertal for sig. Jeg tror, at der overhovedet i det udviklede Samfund viser sig en Trang til at komme ind paa udsørlige og tilstrækkelige Regler angaaende dette Forhold, og at det simple Standpunkt man staar paa ved Christian V.'s Lov ikke mere kan slaa til. Det er jo nemt nok at sige, at dette ikke medfører Ulemper, og at man ikke derom kan bevise noget. Det er nemlig ikke af den Slags Ting, man behøver at samle Beviser for, det er noget, enhver kan afgøre efter sin Opfattelse af hele Forholdet. Jeg tror, at den nærværende Ordning paa mange Punkter har medført Ulemper, og at den ogsaa har medført økonomisk Tab, uden at det dog er kommet frem i nogen Retning, og derved er blevet slaaet fast. Naar et æret Medlem har henvist til den Simpelt, som Lovgivningen tidligere har haft paa dette Omraade — vi maa der tilbage til Christian V.'s Lov og dens eneste Paragraf derom —, og at man vilde saa en meget indviklet Lov, naar man skulde have denne Lov paa 23 Paragraffer, saa er det ganske vist, at hvis man skal lovgive paa dette Omraade med Anerkendelse af de nyere Principper, kan man ikke blive staaende ved en enkelt Paragraf. Det fremgaar allerede af den Omstændighed, at man har forskellige Frister, og at man vil give ny Regler med Hensyn til Tidspunktet, fra hvilket Forældelsen begynder at løbe, og ny Regler med Hensyn til Afbrydelsen, hvor der fordres en hel Del detaillerede Bestemmelser. Jeg tror ikke, man kan sige, at dette Lovforslag efter det store Indhold, det har og maa have, hvis man overhovedet vil gaa over til det ny Princip, er saa meget stort. Dog dette maa være en Sag for sig. Jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa Spørgsmaalet, om man overhovedet gør klogt i at give en Lov om Forældelse. Jeg tror, det vil være fornuftigt fra Lovgivningsmagtens Side at gøre det, og, som det ærede Medlem, der sidst talte, anførte, har dette jo for saa vidt ogsaa faaet en Anerkendelse fra Lovgivningsmagtens Side som der er bevilget Penge, for at der af Assessor Thomsen kunde arbejdes frem til det Maal at faa en ny